

Camp προετοιμασίας
Πανελλήνιος Διαγωνισμός Πληροφορικής
Αθήνα 11-15 Μαρτίου, 2013

C++ STL,

Στρατηγική ανάπτυξης προγράμματος
την ώρα του διαγωνισμού

Επικοινωνία:
greekpdpcontests@gmail.com

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

- Δε θα ασχοληθούμε με πολύπλοκα ζητήματα της γλώσσας.
- Ασχολούμαστε με τα στοιχεία αυτά που θα μας βοηθήσουν να γράψουμε μια λύση σωστή κι εύκολη στην αποσφαλμάτωση.
- Κύριος άξονας : Πώς θα κερδίσω και τον τελευταίο πόντο που μπορώ στον **περιορισμένο χρόνο του διαγωνισμού.**

Επιτρεπόμενες Γλώσσες

- Pascal :

(+) Σχετικά απλή

(-) Πεπαλαιωμένη, μηδενική υποστήριξη βιβλιοθήκης

- C :

(+) Πολύ γρήγορες υλοποιήσεις

(-) Εύκολο να κάνεις λάθος

- C++ :

(+) Βιβλιοθήκη STL (Standard Template Library)

(-) Υπερβολικά πολύπλοκη

Προτεινόμενη Γλώσσα

- Αν γράφουμε σε Pascal, μαθαίνουμε C.
- Αν ξέρουμε C, μαθαίνουμε πώς να γράφουμε C σε περιβάλλον C++ ώστε να έχουμε πρόσβαση στην STL.
- Αν ξέρουμε C++, μαθαίνουμε μερικά χαρακτηριστικά της C++11 που μας σώζουν από τζάμπα κόπο και σφάλματα:
 - Αυτόματοι τύποι με **auto**
 - Range-based **for** loop

Χρήσιμες Συμβουλές

- Καμία θυσία σαφήνειας για χάρη της ταχύτητας.
- Μεγάλα κενά μεταξύ διαφορετικών blocks του κώδικά μας.
- Πολλά, πολλά υποπρογράμματα.

Αν ένα υποπρόγραμμα ξεπεράσει τις 20 γραμμές κώδικα, συνήθως πρέπει να σπάσει σε μικρότερα.

Χρήσιμες Συμβουλές

- Καμία θυσία σαφήνειας για χάρη της ταχύτητας.
- Η μόνη μεταβλητή με όνομα μεγέθους 1 χαρακτήρα είναι η `i` κι η `j`.

Πιο εύκολα αποσφαλματώνεται το
`curr_node = par[neib];`
παρά το
`x = A[y];`
(Πόσο μάλλον το `u += v;`)

Λίγα πρώτα λόγια για την STL

- Με τις παρακάτω δύο γραμμές εισάγουμε όλες τις βιβλιοθήκες!

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
```

- Δηλώνουμε έναν container χρησιμοποιώντας

container<type> *container_name*

- `vector<int> nodes;`
- `set< pair<int,int> > distances;`
- `map< int, int > compressed;`

STL – Pairs

- Δηλώνεται ως `pair<type1, type2>`. Π.χ.

`pair<int, int> val;`

- Πρόσβαση στο πρώτο στοιχείο με `val.first`, στο δεύτερο με `val.second`

- Δημιουργούμε καινούριο pair με τη χρήση του

`val = {5, 10};`

STL – Pairs

- Για ευκολία ορίζουμε στην αρχή του προγράμματος :

```
#define X first
```

```
#define Y second
```

```
typedef pair<int,int> pii;
```

- Πλέον μπορούμε να γράφουμε πιο γρήγορα

```
val.X = 5;
```

```
val.Y = "moxos";
```

STL – Pairs

- Γιατί όχι δικιά μας **struct** με 2 στοιχεία;

Τα **pairs** έχουν έτοιμους τους **operators** για σύγκριση.

Συγκρίνουν πρώτα τα **pair1.X** και **pair2.X** και επιστρέφουν το αποτέλεσμα, εκτός αν είναι ίσα, οπότε επιστρέφουν το αποτέλεσμα της σύγκρισης του **pair1.Y** και **pair2.Y** (λεξικογραφική σύγκριση).

- Παράδειγμα χρήσης **pair** ο αλγόριθμος του **dijkstra**, όπου κρατάμε ταξινομημένους τους κόμβους με βάση τις αποστάσεις απ' την αρχή.

Κρατάμε απλά **pii dist**, όπου **dist.X** η απόσταση και **dist.Y** ο κόμβος.

STL – Tuples

- Δηλώνεται ως `tuple<type1, type2, ... type N>`. Π.χ.

```
tuple<int, int, char> val;
```

- Πρόσβαση στο πρώτο στοιχείο με `get<0>(val)`, στο δεύτερο με **`get<1>(val)`** . . .

- Δημιουργούμε καινούριο tuple με:

```
val = {5, 10, 'a'};
```

Αντί για:

```
get<0>(val) = 5; get<1>(val) = 10;  
get<2>(val) = 'a';
```

Vectors

- Πρόκειται ουσιαστικά για τα γνωστά arrays.
- Δήλωση ενός vector που περιέχει 30 integers, αρχικοποιημένους στο 0:

```
vector<int> example(30); // Όχι αγκύλες
```

- Πρόσβαση στο πρώτο στοιχείο:

```
printf ("%d\n", example[0]);
```

- Δήλωση ενός vector με 10 char, αρχικοποιημένους στο 'z':

```
vector<char> example2(10, 'z');
```

Vectors

- Πλεονέκτημα : Μπορούμε να αυξήσουμε το μέγεθός τους κατά την ώρα της εκτέλεσης!

```
vector<int> example(30);
```

```
example.push_back(5);
```

```
example.push_back(10);
```

```
printf ("%d\n", example[31]); // Τυπώνει 10
```

Vectors

- Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ακόμα και άδειο vector, και να τον γεμίσουμε αργότερα με **push_back**.
- Χρησιμοποιείται ιδιαίτερα για δημιουργία adjacency list. Την διατρέχουμε με
for (int i = 0; i < e.size(); ++i)

Ακριβέστερα

i < e[v].size

αφού κάθε κόμβος έχει τη δικιά του adjacency list – vector. Μια λίστα γειτνίασης είναι ένα vector από vectors:

```
typedef vector<vector<int>> adjlist;
```

Set

- Κρατάνε τα στοιχεία οργανωμένα (ταξινομημένα) με τρόπο που κάνει την αναζήτηση απλή και γρήγορη.
- Κρατάνε μία φορά το κάθε στοιχείο, όσες φορές κι αν το εισάγουμε.
- Αν θέλουμε πολλαπλότητες, δηλώνουμε **multiset**.

Set

- Δηλώνονται ως `set<type> S;`
`set<int> S;`
`multiset<int> multiS;`
- Προσθέτουμε στοιχεία με την `insert`.
`S.insert(5);`
- Για πρόσβαση χρειαζόμαστε έναν *iterator* (κάτι αντίστοιχο του `pointer`) που δηλώνεται ως `set<int>::iterator pos;`
(μη φοβάστε, δε θα χρειαστεί ποτέ η παραπάνω σύνταξη, δόξα τω **auto**)

Set

- Διασχίζουμε όλα τα στοιχεία με

```
for (auto pos = S.begin(); pos != S.end(); ++pos) {  
    printf ("%d\n", *pos); // pos is an iterator/pointer  
}
```

- Το `S.end()` δείχνει μια θέση “μετά το τέλος” του `set`.
- Εναλλακτικά (C++11):

```
for (auto& elem : S){  
    printf ("%d\n", elem); // elem is a reference  
}
```

Set

- Εύρεση τιμής :

```
pos = S.find(5);  
if (pos == S.end()) {  
    printf ("Value not found \n");  
}
```

Set

Λειτουργούν επίσης (όπως σε κάθε container):

- **s.size()** που γυρνάει έναν ακέραιο, το πλήθος των στοιχείων που περιέχει το set
- **s.empty()** που γυρνάει μια bool τιμή, αν είναι άδειο το set.

Map

- Μπορούν να λειτουργήσουν ως πίνακες, όμως για index δίνουμε ό,τι θέλουμε. Π.χ.

```
my_map[ "moxos" ] = "Way of debugging";
```

```
my_map[ 999999999999999LL ] = 'A';
```

- Σε κάθε key (στην περίπτωση μας "moxos") αντιστοιχεί μία τιμή ("Way of debugging").
- Δηλώνονται με:
map<key_type, value_type> map_name;

Map

- Για να ελέγξουμε AN υπάρχει ένα key, δε χρησιμοποιούμε την έκφραση

`my_map[key]`

γιατί έτσι θα δημιουργούνταν εκείνη τη στιγμή!

- Αντ' αυτού:

`if (my_map.find(key) != my_map.end())`

Map

- Ιδιαίτερα χρήσιμη δομή σε περιπτώσεις που δε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε απλούς πίνακες.

Π.χ. Αν θέλουμε να δούμε πόσες φορές εμφανίζεται ένας αριθμός, `frequency[A[i]]++` δε θα ήταν σωστό αν ο `frequency` δεν είχε τόσο πολλές θέσεις όσο ο `A[i]`.

- Παρόλα αυτά, η πρόσβαση γίνεται σε $O(\log N)$, και μάλιστα με πολύ μεγάλο factor. Συνεπώς, όπως κάθε τι της STL, μπορεί να βοηθήσει πάρα πολύ, αρκεί να χρησιμοποιείται με φειδώ.

Strings

Ο ευκολότερος τρόπος να χειριστούμε strings!

```
string a="Haha", b="Baba", c;
```

```
if (a<b) //false
```

```
    c = a.substr(2,2);
```

```
    //c="ha" (starting at pos 2 and having length 2)
```

```
a[0] = 'a';
```

```
if (a<b) //true
```

```
    printf("%d\n", a.length()); //prints 4
```

Strings

Για τους λάτρεις της C:

```
char a[1005];
```

```
scanf("%s", a);
```

```
string str(a); //str equals a
```

```
printf("%s", str.c_str());
```


Algorithms

- Πολλοί χρήσιμοι αλγόριθμοι, με σημαντικότερη την **sort**.
- Βοηθάει να γράφουμε γρήγορο και καθαρό κώδικα.
- Χρησιμοποιούμε σχεδόν παντού ημιανοικτά διαστήματα (half-open ranges). Για κάθε `container`, ένα τέτοιο διάστημα παράγεται από τα αντίστοιχα **`begin()`** και **`end()`**.

Algorithms

- `min(var1, var2)`
`max(var1, var2)`
- Επιστρέφουν αντίστοιχα το μικρότερο και το μεγαλύτερο των δύο τιμών.
- Πολύ βολικό, λειτουργεί για κάθε τύπο δεδομένων.

Algorithms

- *sort(begin_pointer, end_pointer);*
- Για να ταξινομήσουμε τα στοιχεία ενός vector :
sort (my_vec.begin(), my_vec.end());
- Για να ταξινομήσουμε τα στοιχεία 0 έως N-1 (ή 1 έως N) ενός πίνακα :

sort(Array, Array+N); // 0 έως N-1

sort(Array+1, Array+N+1); // 1 έως N

Algorithms

- Αλλιώς για να συγκρίνουμε με δικό μας τρόπο :

```
sort(intervals, intervals+N,  
     smaller);
```

- Όπου η `comp` ορίζεται από εμάς ως :

```
bool smaller (Interval a, Interval  
             b) {  
    return a.left < b.left;  
    // Για φθίνουσα σειρά return a.left >  
    b.left  
}
```

Algorithms

```
next_permutation(first, last);  
prev_permutation(first, last);
```

```
next_permutation(first, last, smaller);  
prev_permutation(first, last, smaller);
```

- Γεννά την επόμενη / προηγούμενη λεξικογραφική διάταξη σε $O(N)$.

Algorithms

- Επιστρέφει **false** όταν ο πίνακας δεν έχει επόμενη (ή προηγούμενη) λεξικογραφική διάταξη.
- Για να γεννήσουμε όλες τις διατάξεις :

```
sort (A, A+N, comp);  
do {  
    function(A);  
} while (next_permutation(A, A+N, comp));
```

Άλλες χρήσιμες συναρτήσεις

- `__gcd(a,b)` : Επιστρέφει τον μέγιστο κοινό διαιρέτη των a και b .
- `__builtin_popcount(a)` : Επιστρέφει το πλήθος των άσσων στη δυαδική αναπαράσταση του a .

DOs and DON'Ts

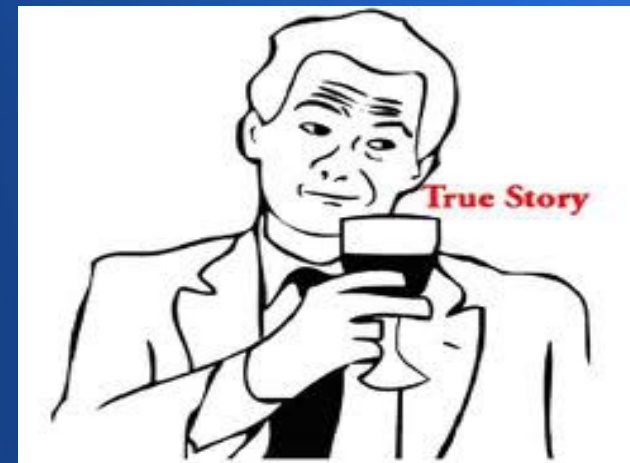
Χρησιμοποιούμε STL όταν μας γλιτώνει από περιττό κώδικα. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να ξαναγράψουμε quicksort όταν υπάρχει έτοιμη.

Αποφεύγουμε την χρήση της STL όταν μπορούμε με τον *ίδιο κόπο* να γράψουμε standard C/C++.

Χρησιμοποιούμε προχωρημένες δομές και features όταν ξέρουμε ότι μας δίνουν σημαντικό πλεονέκτημα σε ταχύτητα.

Μερικές τελευταίες συμβουλές

- Δηλώνουμε τους πίνακες με λίγα παραπάνω στοιχεία απ' αυτά που χρειαζόμαστε. Έχουμε παιδιά που χάσανε μετάλλια λόγω μικρού πίνακα!

Μερικές τελευταίες συμβουλές

- Όπου μπορούμε χρησιμοποιούμε αρίθμηση 1 έως N που καταλαβαίνουμε εύκολα, όχι 0 έως $N-1$.

Μερικές τελευταίες συμβουλές

- Σπάνια χρήση του Debugger, συνήθως βολεύει αλλά απαιτεί πολύ χρόνο.
- Ο πιο απλός και γρήγορος τρόπος στα πλαίσια του διαγωνισμού είναι η printf.
Γράφουμε μια χαρακτηριστική λέξη κλειδί ώστε να ξέρουμε ότι πρόκειται για γραμμή debug.

Π.χ.

```
printf ("moxos %d\n", steps);
```

Μερικές τελευταίες συμβουλές

- Δεν παρασυρόμαστε επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος!

Δεν γράφουμε κώδικα αν δεν έχουμε ολόκληρη τη λύση στο μυαλό μας.

Τι να μας μείνει;

- Σαφήνεια, σαφήνεια, σαφήνεια!
- Πολλά υποπρογράμματα για να πετύχουμε σαφήνεια.

Ακόμα κι αν χρειαστούμε μία φορά κάποιο υποπρόγραμμα, κάνοντας το ξεχωριστή συνάρτηση το debugging γίνεται απείρως πιο εύκολο.